

TĂRCUȘ ALERGA PRIN CURTE DUPĂ O MINGE.

ÎNCERCA SĂ PARĂ VOIOS ȘI, DIN CÂND ÎN CÂND, LĂTRA LA MINGEA CARE SE ROSTOGOLEA PRIN IARBA MOALE ȘI CALDĂ.

– CE PROSTUȚ SUNT! LATRU LA O MINGE, SE GÂNDI TĂRCUȘ, SUPĂRAT PE SINE.

DE FAPT, TĂRCUȘ ERA TRIST, CĂCI S-A SĂTURAT SĂ SE JOACE APROAPE MEREU SINGUR. MINGEA ERA O JUCĂRIE FRUMOASĂ, ÎNSĂ EL VOIA UN PRIETEN.

UN PRIETEN ADEVĂRAT.

LĂSĂ ÎN JOS URECHILE, PUSE COADA ÎNTRE PICIOARE
DE MĂHNIRE ȘI SE PÖRNI SPRE COTET.

– DE CE OARE MAI MERG ACOLO? GĂINILE ALEARGĂ
MEREU SPERIAATE DE MINE ÎN TOATE PĂRȚILE, BA CHIA
M-AU CIUPIT DESTUL DE TARE ULTIMA DATĂ.

CU GÂNDUL CĂ ÎN ZADAR ÎNCERCA SĂ SE ÎMPRIETE-
NEASCĂ CU DOAMNELE COT-CO-DAC, VRU SĂ FACĂ CALE
ÎNTOARSĂ. DAR CHIA
R ATUNCI VĂZU UN BOBOC CE SE
MIȘCA ÎN ZIGZAG PRIN IARBĂ.

Respect pentru oameni și animale

– CE-O FI ȚSTA? SE GÂNDI TĂRCUȘ. N-AM MAI VĂZUT O ASEMENEA CREATURĂ PRIN CURTE. EI, DAR ORICINE AR FI, NU PARE PERICULOS, AȘA CĂ AM PUTEA FI PRIETENI.

– MAC-MAC! SE AUZI DINSPRE BOBOC.

– UITE, MI-A ZIS CUM ÎL CHEAMĂ, SE BUCURĂ TĂRCUȘ. HAM-HAM! SE PREZENTĂ EL, ALERGÂND SPRE UN POTENȚIAL PRIETEN.

ÎNSĂ ÎN CLIPA ACEEA BOBOCUL ÎNCEPU A FUGI STÂNGACI SPRE CÂRDUL DE PĂSĂRI DIN SPATELE CURȚII ȘI A ȚIPA CÂT ÎL ȚINEA GURA – MAC-MAC-MAC-MAC-MAC!!!

TĂRCUȘ SE OPRI BRUSC. BUCURIA I SE PREFĂCU ÎN SCÂRBĂ.

– NICI MAC-MAC NU VREA SĂ NE ÎMPRIETENIM. NIMENI NU VREA SĂ FIE PRIETEN CU MINE, SE GÂNDI CĂȚELUL ȘI SE CULCĂ, ÎNTRISTAT, CU BOTUL PE LABE ÎN DOSUL CUȘTII.

